

Voorzitter,

Ik heb er even op moeten wachten en het was ook wel spannend of het zou lukken. Vandaag houd ik mijn maiden speech en gelukkig nog precies op tijd om dat in de ambiance van de Varrolaan te kunnen doen. ;-)

Nee, ik ben eigenlijk vooral dankbaar dat ik het vandaag mag hebben over een onderwerp dat mij zo nauw aan het hart gaat: amateurkunsteducatie.

Voorzitter,

Mijn eigen geschiedenis met amateurkunst is indirect de reden dat ik hier sta.

Als kind heb ik welgeteld twee weken blokfluitles gehad. Ik heb daardoor nooit meer leren spelen dan ‘boer daar ligt een kip in ‘t water’, aangezien ik toen de overstap heb gemaakt naar de timmerclub, wat me leuker leek.

Voor timmeren bleek ik weinig talent te hebben. Terwijl ik bij de anderen in de club prachtige vogelhuisjes zag ontstaan, hing alles bij mij zo schots en scheef aan elkaar dat ik maar besloot af te wijken van de opdracht en iets ‘abstracts’ ging bouwen.

Ik vond mijn talent pas toen ik op toneelles ging, maar die cursus was na 10 lessen klaar. De dingen die ik kon doen in het dorp waar ik woonde waren ‘op’.

Vanaf mijn 14e ging ik daarom twee keer in de week met bus 90 naar Apeldoorn, naar de jeugdtheaterschool. Daar mocht en kon en dééd ik dus van alles: niet alleen spelen, maar ook schrijven, regisseren... En dus deed ik 15 jaar geleden auditie aan de HKU als theaterdocent en maker. En zo belandde ik in Utrecht.

Voorzitter,

Utrecht was voor mij een bevrijding

Ik heb het Veluwe dorp waar ik opgroeide vaak als beklemmend ervaren. Meer dan eens vond ik het daar lastig om mezelf te zijn. Ze vonden me maar een rare flapjoker, geloof ik. Maar voor mijn kop onder het maaiveld houden heb ik uiteindelijk nooit een talent ontwikkeld.

In Utrecht vond ik vrijheid.

En dat gaat dieper dan pret en feest en overal festivals, waar mijn partij ook wel eens mee geassocieerd wordt.

Ik vond in Utrecht tot mijn vreugde meer rare flapjokers zoals ik. Wat een verademing.

Een stad op zijn best is een thuishaven voor de outcasts.

Een plek waar geen beklemmende gelijkgestemdheid heerst. (En als ik hier zo om me heen kijk, dan zie ik een héél goede stad!)

Waar je niet opgelegd deel bent van een gemeenschap, maar zelf je verbindingen kiest.

En waar je juist door zo dagelijks geconfronteerd te worden met mensen die heel anders zijn dan jij een open blik en een zekere lenigheid van geest ontwikkelt.

Een stad op zijn best maakt creativiteit in mensen los.

Voorzitter,

Ik zei in de commissie al dat ik ervoor vrees dat Utrechters er de aankomende jaren niet minder creatief op gaan worden

En daarom is het zo belangrijk dat er geen gat valt in september. Dat als het UCK ophoudt te bestaan er genoeg te doen blijft voor al die creatieve flapjokers, jong en oud, die onze stad rijk is. Dat is ook de reden dat er de afgelopen maanden zo hard gewerkt is door iedereen. Door ambtenaren, aan deze nota. Maar zeker ook door initiatiefnemers op het gebied van amateurkunst, herrijzend als een feniks uit de as van het UCK, of uit een totaal nieuwe hoek.

Ik heb bij alle betrokkenen de afgelopen tijd een open blik en lenigheid van geest gezien.

Als je bedenkt hoe snel het verdriet om het UCK is omgezet in nieuwe energie.

Als je bedenkt hoe krap de planning is.

En als je bedenkt hoe veel onzekerheden er nog zijn.

Zulke lenigheid van geest is alleen maar mogelijk met héél veel hart voor de zaak.

Maar ook de lenigheid kent een grens. Zonder beschikbare faciliteiten geen amateurkunst.

Om een voormalig PvdA-wethouder te parafraseren: “In gelul kun je niet dansen”. Daarom heb ik met de heer Van Waveren de volgende motie gebakken, ondersteund door D66, CDA, PvdA, GroenLinks, Student & Starter, DENK, SP

De raad van de gemeente Utrecht, in vergadering bijeen op 28 maart 2019,

Verzoekt het college om:

* De overgangperiode voor de amateurkunsteducatie ook voor de huurprijs van het pand Domplein 4 te laten gelden, voor zover het gebruikt wordt door de aanbieder(s) van amateurkunsteducatie die uit de subsidietender naar voren komen,

* Op basis hiervan, uiterlijk bij het openstellen van de subsidietender, inzicht te bieden aan geïnteresseerde organisaties over de huurprijs voor (delen van) het pand, gedurende de overgangperiode en daarna,

En gaat over tot de orde van de dag.

Voorzitter,

Deze motie doet niets af aan mijn wens om te zorgen voor meer aanbod bij Utrechters om de hoek.

Gelukkig hoeven Utrechtse jongeren niet in bus 90 naar Apeldoorn, zoals ik. Dat neemt niet weg dat op heel veel plekken in Utrecht gewoon nog veel te weinig te doen is.

Nog veel te weinig ruimte om je talent te ontwikkelen.

Nog veel te weinig ruimte voor verbeelding, verwondering, fantasie.

Nog veel te weinig ruimte om zomaar wat creatief aan te klooiën.

Ik ben dan ook blij dat de wethouder heeft toegezegd dat ze voor ons beschikbare ruimtes voor amateurkunst over de hele stad in kaart gaat brengen, maar vooral ook gaat aangeven op welke plekken Utrechters zitten te springen om ruimte voor amateurkunst, en waar dan specifiek behoefte aan is.

Een soort saaieplekkenkaart!

Samen kunnen we dan de saaiheid te lijf. Ik kijk er naar uit om daar met jullie aan verder te werken de aankomende jaren. Het Jongerencultuurhuis Overvecht is alvast een mooi begin.

Voorzitter,

Vanmiddag hebben we het over amateurkunsteducatie, maar ik zie dit als mijn bredere opdracht in deze raad: de saaiheid te lijf. We hebben wel eens de neiging om alles mooi af te kaderen, dicht te regelen en aan te harken. Zo lang als ik in deze raad mag zitten zal ik van me laten horen als ik denk dat dat uit de hand loopt.

Er moeten plekken blijven in Utrecht die je vies mag maken.

Waar je vies mag worden.

En ik wil af en toe gewoon lawaai.

De flapjokers kunnen op mij rekenen.